

Послання з Євангелія

вступ

Адам і Єва

Бог створив людину на Свою подобу любові, вірності, милосердя, миру та з вічною душею. Він помістив людину у вибране місце на землі, яке раніше створив і яке в нашій Біблії називається Едемом, Едемським садом або Раєм. Людині тоді давали лише кілька вказівок, команд.

- Бог сказав їм: Плодіться й розмножуйтеся, наповнюйте землю й оволодійте нею, і пануйте над рибою морською, і над птаством небесним, і над усім живим, що плазує на землі. (Буття 1:28)
- Господь Бог взяв людину і поселив її в Едемському саду, щоб вона працювала та піклувалася про неї. (Буття 2:15)
- Ви можете вільно їсти з будь-якого дерева в саду; але ти не повинен їсти з дерева пізнання добра і зла, бо коли ти з'їси з нього, то неодмінно помреш». (Буття 2:16-17)

Під час спокуси з'їсти з дерева пізнання добра і зла вони піддалися своїй гордині й віддали перевагу Богіві. Тепер сатана має контроль над людиною через смерть. Їхній непослух призвів до того, що Бог потребував прощення. І покладу ворожнечу між тобою та між жінкою, і між потомством твоїм та її потомством; Він розтрощить тобі голову, а ти вдариш його в п'яту». (Буття 3:15)

- Помертистосується фізичної смерті, оскільки дерево життя було видалено. Це також стосується духовної смерті. Потім Бог почав процес відновлення людини до Себе через «Він», згадане вище.
- Вінроздавить означає, що Сатана більше не в змозі контролювати людину через смерть.
- Сила змії в її голові. Влада сатани була і є духовною смертю. Тому, розтрощивши йому голову, буде зруйновано його владу над духовною смертю.

Короткий зміст Адама і Єви:

Адам і Єва були першими людьми, створеними Богом на Його подобу любові, вірності, милосердя, миру та з вічною душею. Їх помістили в Едемський сад із завданням піклуватися про нього та дали лише кілька вказівок для дотримання. Однак сатана спокусив їх з'їсти з дерева пізнання добра і зла і вибрав себе, а не Бога. У результаті вони впали в гріх і смерть, що призвело до потреби в прощенні та відновленні до Бога. Бог пообіцяв послати когось, хто розтрощить голову сатани і поверне людину до Себе. Ця подія знаменує собою початок процесу повернення людини до Бога.

Авраам

Після того, як Авраам приніс Ісаака в жертву, Бог сказав: «За те, що ти зробив це і не пошкодував свого сина, свого єдиного сина, Я справді поблагословлю тебе, і Я справді розмножу потомство твоє, як зорі на небі та як той пісок. на березі моря. І нащадки твої посядуть браму ворогів своїх, і благословляться в нащадках твоїх усі народи землі, бо ти послухався Мого голосу» (Буття 22:16-18).

- Авраам продемонстрував свою повну довіру до Бога, принісши в жертву свого обіцяного сина. І Ісаак був готовий віддати своє життя, виконуючи волю свого батька.
- Нащадки Авраама благословлять УСІХ людей, а не тільки євреїв. Пізніше Христос благословляє всі народи Своєю жертвою, яка принесла прощення та викуплення всім, хто Йому присвятив себе.

Мойсей

«Господь, Бог твій, підійме тобі пророка, як я, з-поміж тебе, з братів твоїх, — його ти будеш слухати... І вкладу слова свої в уста його, і він промовлятиме до них усе, що я накажу його». (Повторення Закону 18:15-16 ... 18)

- Мойсей був визволителем від фізичної неволі, великим провідником і законодавцем.

Девід

«Коли виповняться дні твої (Давида), щоб ходити з батьками твоїми, Я відновлю потомство твоє після тебе, одного з твоїх синів, і встановлю його царство. Він збудує дім для мене, і я встановлю, не заберу від нього моєї милості, як я забрав її від того, хто був перед тобою, але я зміцню його в моєму домі та в моєму царстві назавжди, і його трон буде бути встановленим назавжди». (1 Хр. 17:11-14)

- Ваш нащадок єдиний.
- Бог буде Його Батьком і Він буде Божим Сином
- Бог установить Царство для Свого Сина
- Син створить Дім, місце проживання для Бога та Його народу в Новому Царстві. Його трон навіки. Я буду йому батьком, а він буде мені сином.

Короткий зміст Авраама, Мойсея та Давида:

Авраам, Мойсей і Давид були важливими фігурами в Біблії, які відіграли унікальну роль у Божому плані щодо людства. Авраам виявив свою повну довіру до Бога, принісши в жертву свого сина, і йому було обіцяно, що його потомство благословить усі народи. Мойсей був великим провідником, законодавцем і визволителем від фізичної неволі. Він пророкував, що такий пророк, як він, прийде з людей і буде говорити слова Божі. Бог пообіцяв Давиду, що його нащадки заснуть вічне Царство та збудують дім для Бога та Його народу в новому царстві. Ці постаті відіграли вирішальну роль в історії Божого народу, і їхні пророцтва продовжують вселяти надію та віру в людей донині.

Йосип і Марія

З обітниці Давиду, чого шукали євреї? Їхній Месія, земний визволитель.

- Але Божа обіцянка Давиду полягала в тому, що один із його нащадків заснує Його царство та дім для Божої сім'ї в царстві, яке заснує Давидове потомство. Цей нащадок збудував би оселю Бога. В обіцянці не говорилося про відновлення царства Давида.

Настав час виконання Божої обіцянки Адаму і Єві, Аврааму, Мойсею і Давиду.

Гавриїл сказав: «Ти зачнеш в утробі, і народиш сина, і даси йому ім'я Ісус. Він буде великий і назветься Сином Всевишнього. І дасть йому Господь Бог престол Давида, батька його, і царюватиме він у домі Якова навіки, і царюванню його не буде кінця». (Луки 1:31-33)

Коли настала повнота часу, Бог послав Свого Сина, народженого від жінки, народженого під законом, щоб відкупити тих, хто під законом. (Галатам 4:4-5)

- Його син- Син Божий у людському тілі Ісуса з Назарету - потомство Давида
- Викупити— купити, доставити, звільнити, звільнити

«Таким чином відбулося народження Ісуса Христа. Коли його мати Марія була заручена з Йосипом, перш ніж вони зішлися (як чоловік і жінка), виявилось, що вона вагітна від Святого Духа. 19 А чоловік її

Йосип, будучи справедливим і не бажаючи присоромити її, вирішив тихо розлучитися з нею. 20 Але коли він міркував про це, ось ангел Господній з'явився йому уві сні, кажучи: Йосифе, сину Давидів, не бійся взяти Марію за жінку, бо те, що в ній зачалось, від 21 Вона народить сина, і даси йому ім'я Ісус, бо він спасе людей своїх від їхніх гріхів. (Матвія 1:18-21)

«Також Йосип пішов із Галілеї, з міста Назарету, до Юдеї, до міста Давидового, яке зветься Віфлеєм, бо він був із дому та роду Давидового, щоб записатися до Марії, зарученої своєї, яка була з дитиною. І поки вони були там, настав час їй народжувати». (Луки 2:4-7)

«Ангел Господній з'явився їм (пастухи поруч), і слава Господня осяяла їх, і вони сповнилися страху. І сказав їм ангел: Не бійтеся, бо ось я благовіщу вам велику радість, яка буде для всього народу. Бо сьогодні народився вам у місті Давидовому Спаситель, Який є Христос Господи». (Луки 2:9-11)

«Коли настав час їхнього очищення згідно з Законом Мойсея, вони принесли його до Єрусалиму, щоб поставити його перед Господом (як написано в Законі Господньому: «Кожен чоловічої статі, який першим відкриває утробу, буде названий святе для Господа») і принести в жертву, згідно з тим, що сказано в Законі Господньому, "пару горлиць або двох голубенят". Був же в Єрусалимі чоловік на ім'я Симеон, і був цей чоловік праведний і благочестивий, що чекав на втіху Ізраїля, і на ньому був Святий Дух. І було йому відкрито Духом Святим, що він не побачить смерті, перш ніж побачить Христа Господнього. І прийшов він у дусі до храму, і коли батьки принесли Дитятко Ісуса, щоб зробити для Нього за звичаєм Закону, він узяв Його на руки, поблагословив Бога і сказав: «Господи, тепер ти відпускаєш слугу Твого з миром, за словом Твоїм, бо очі мої бачили Твоє спасіння (відкуплення, відродження), яке Ти приготував перед усіма народами, світло для явлення поганам і для слави Твого народу. Ізраїль». (Луки 2:22-32)

- Розрада Ізраїлю— рабини називають Месію розрадником, утішителем (грецький лексикон Тайєра)

«Була пророчиця Анна, дочка Фануїла, з коліна Асира. Вона була в похилому віці, прожила з чоловіком своїм сім років відтоді, як була незайманою, а потім овдовіла до вісімдесяти чотирьох років. Вона не відходила від храму, відправляючи постом і молитвою вдень і вночі. І підійшовши тієї самої години, вона почала дякувати Богові та говорити про Нього всім, хто чекав визволення Єрусалиму». (Луки 2:36-38)

«Тож батьки його щороку ходили до Єрусалиму на свято Пасхи. 42 І коли йому було дванадцять років, вони пішли за звичаєм. 43 І як скінчилося свято, коли вони поверталися, хлопчик Ісус залишився в Єрусалимі. ... 46 Через три дні вони знайшли його в храмі, сидячи серед учителів, слухаючи їх і запитуючи їх. 47 І всі, хто слухав його, дивувалися розуму та відповідям його. ... його мати сказала йому: «Сину, чому ти так з нами вчинив? Ось ми з твоїм батьком у великій біді шукали тебе». 49 Він же сказав їм: «Чого ви мене шукали? Хіба ви не знали, що Мені треба бути в домі Отця Мого?» (Лк. 2:41-49).

Короткий зміст Йосипа і Марії:

Йосип і Марія були обрані Богом бути земними батьками Ісуса Христа. Євреї шукали свого Месію, земного визволителя, але Бог пообіцяв Давиду, що один із його нащадків заснує Його царство та дім для Божої сім'ї в царстві, яке заснують нащадки Давида. Цей нащадок мав збудувати оселю для Бога. Коли прийшов час, Гавриїл оголосив Марії, що вона зачне і народить сина на ім'я Ісус, який буде Сином Всевишнього, і Господь Бог дасть йому престол його батька Давида. Марія виявилася вагітною

від Святого Духа до того, як вони з Йосипом зішлись. Уві сні Йосипу з'явився ангел, який запевнив його, що дитина Марії походить від Святого Духа і що він повинен назвати дитину Ісусом, бо він врятує свій народ від їхніх гріхів. Йосип і Марія поїхали до Віфлеєму на перепис, і там народився Ісус. Пастухів неподалік відвідав ангел і сповістив про народження Спасителя Христа Господа. Йосиф і Марія принесли Ісуса до храму, де Симеон і Анна, які чекали розради Ізраїлю, побачили і впізнали в ньому Христа. Коли Ісусові було дванадцять років, Йосип і Марія знайшли Його в храмі, як він сидів серед учителів, слухав і запитував.

Чудеса довели, що Ісус є Богом у людському тілі

«Іван Хреститель з'явився в Юдейській пустелі. Його послання було таким: «Зверніться до Бога і змініть свій спосіб мислення та дій, (покайтеся), тому що Царство Небесне близько». Пророк Ісаї говорив про Івана, коли сказав: «Голос волає в пустелі: Приготуйте дорогу для Господа! Вирівняйте стежки Його!» (Мт. 3:1-3).

«Але коли він побачив багатьох фарисеїв і садукеев, які приходили хреститися, він сказав їм: «Ви, змії отруйні! Хто показав вам, як втекти від майбутнього гніву Божого? Робіть те, що доводить, що ви навернулися до Бога і змінили шлях ти думай і дій. Не думай, що ти можеш сказати: «Авраам — наш предок». Я можу гарантувати, що Бог може виростити нащадків з цих каменів, які тепер готові підрубати коріння дерев (іудаїзм). Я хрещу вас водою, щоб ви змінили свій спосіб мислення та дій. Але той, хто прийде після мене, є сильнішим за мене. Він (Ісус) вас охрестить Святий Дух і вогонь в його руці, і він збере свою пшеницю в коморі, а лушпиння спалить у вогні, який ніколи не погасить». (Матвія 3:7-12)

- Ісус усуне тих, хто не змінить свого мислення та дій.
- Іван хрестив, щоб привернути увагу євреїв до того, щоб вони змінили свій спосіб мислення та дій (покаялися) не заради прощення гріхів, а щоб повернутися до Божого наказу та відмовитися від вчень та традицій своїх рабинів. Він готував їх до Месії, який мав стати ідеальною спокутною жертвою, щоб усунути гріх тих, хто звернувся до Месії. Месія означає визволитель, визволитель.

«Чому ти христиш, якщо ти не Христос, ані Ілля, ані пророк?» Йоан відповів їм: «Я хрещу водою, але серед вас стоїть Той, якого ви не знаєте, і Той, Хто йде за мною, ремінь Божий. Я недостойний розв'язати йому сандалію» (Івана 1:25-27).

«Наступного дня він побачив Ісуса, що йде до нього, і сказав: «Ось Агнець Божий, що бере на себе гріх світу!» (Івана 1:29-30)

- У світі є і неєвреї.

«Коли Ісус охрестився, то зараз же вийшов із води, і ось небо відкрилося перед ним, і побачив він Духа Божого, що сховався, як голуб, і спочив на Ньому; і ось голос із неба сказав: «Це Син Мій Улюблений, Якого Я вподобав». «Тоді Ісус був відведений Духом у пустелю, щоб диявол спокушав Його». ... «Тоді диявол покинув Його, і ось Ангели прийшли й служили Йому». (Матвія 3:16-4:1; 11)

«Ісус, почувши, що Іоанн ув'язнений, повернувся до Галілеї. Покинувши Назарет, він пішов і оселився в Капернаумі на березі Галілейського моря». (Матвія 4:12-13)

«Відтоді Ісус почав говорити людям: «Зверніться до Бога і змініть свій спосіб мислення та дій, бо Царство Небесне близько!» (Матвія 4:17)

«Ісус обійшов усю Галілею. Він навчав у синагогах і поширював Добру Новину про Царство. Він також зціляв усі хвороби та недуги серед людей». (Матвія 4:17 також Марка 1:35-39; Луки 4:42-44)

«Коли Господь побачив її (вдову з Наїну), то змилосердився над нею і сказав їй: «Не плач». Тоді він підійшов і торкнувся носилок, а носії зупинилися. І він сказав: «Юначе, кажу тобі, встань». І мертвий сів і почав говорити, і Ісус віддав його матері його». (Луки 7:13-15)

Але він сказав їм: «Ви дайте їм їсти». Вони сказали: «У нас не більше п'яти хлібів і двох рибин, якщо ми не підемо купити їжі для всіх цих людей». Бо було близько п'яти тисяч чоловіка. І він сказав своїм учням: «Нехай вони сідають групами приблизно по п'ятдесят». І вони так і зробили, і змусили їх усіх сісти. І, взявши п'ять хлібів і дві рибини, поглянув на небо і благословив їх. Тоді Він розломив хліби і дав учням, щоб розклали перед натовпом. І всі вони їли та ситі були. А те, що залишилося, позбирали, дванадцять кошиків уламків». (Луки 9:13-17)

«Там був один чоловік, який був інвалідом тридцять вісім років. Коли Ісус побачив його, що лежить, і дізнався, що він там уже багато часу, сказав йому: «Чи хочеш бути зціленим?» Хворий відповів йому: «Пане, не маю нікого, хто б опустив мене в купальню, коли вода збуриться, а поки я йду, інший спускається переді мною». 8 Ісус сказав йому: «Встань, візьми ложе своє та й ходи!» (Івана 5:5-9).

«Вони прибули на той бік моря, у країну Герасину. І коли Ісус вийшов із човна, зараз же зустрів його з гробів чоловік, опанований нечистим духом. Він жив серед могил. І вже ніхто не міг зв'язати його навіть ланцюгом, бо часто його зв'язували кайданами та ланцюгами, але він розірвав ланцюги, а сам кайдани зламав. Нікому не вистачило сил підкорити його. Вдень і вночі серед могил і на горах він завжди кричав і бити себе камінням. І коли здалека побачив Ісуса, то побіг і впав перед ним. І скрикнувши гучним голосом, він сказав: Що тобі до мене, Ісусе, Сину Бога Всевишнього? Заклинаю Тебе Богом, не муч мене! Бо він казав йому: «Вийди, душе нечистий, із чоловіка!» І запитав його Ісус: «Як тебе звати?» Він відповів: «Мене звати Легіон, бо нас багато». І він благав його щиро, щоб не вислав їх із краю. А там, на схилі гори, паслося велике стадо свиней, і вони благали його, кажучи: «Пошли нас до свиней, увійдемо до них». Отже, він дав їм дозвіл. І вийшли нечисті духи, і ввійшли в свиней, і стадо, якого було близько двох тисяч, кинулося з кручі в море і потонуло в морі». (Марка 5:1-13)

Жінка-ханаанейка з того краю вийшла й кричала: «Змилуйся надо мною, Господи, Сину Давидів, мою доньку сильно гнітить демон». Але він не відповів їй ні слова. І підійшли учні його, і благали його, кажучи: Відпусти її, бо вона кричить за нами. Він відповів: Мене послано лише до загублених овець дому Ізраїля. Але вона підійшла і стала перед ним на коліна, кажучи: «Господи, допоможи мені». А він відповів: «Не годиться взяти хліб у дітей і кинути псам». Вона сказала: «Так, Господи, але й пси їдять крихти, що падають зі столу їхніх панів». Тоді Ісус відповів їй: «О жінко, велика твоя віра! Нехай буде тобі, як хочеш». І її дочка миттєво видужала». (Матвія 15:22-28)

«До нього прийшов сотник, благаючи допомоги. «Господи, — сказав він, — мій слуга лежить удома паралізований і в жахливих стражданнях». Ісус сказав йому: «Піду й зцілю його». Сотник відповів:

«Господи, я не заслужив, щоб ти увійшов під мій дах». Але скажи тільки слово, і мій слуга одужає. Бо сам я людина підвладна, а під собою воїни. Я кажу цьому: «Іди», і він іде; і той, "Приходь", і він приходить. Я кажу своєму слугі: «Зроби це», і він робить це. Почувши це, Ісус здивувався і сказав тим, хто йшов за Ним: «Істинно кажу вам: не знайшов Я нікого в Ізраїлі такої великої віри». (Матвія 8:5-11)

«Коли ж Марія прийшла туди, де був Ісус, і побачила Його, то впала до ніг Йому, кажучи Йому: «Господи, якби Ти був тут, не вмер би мій брат». Коли Ісус побачив, що вона плаче, і юдеїв, які прийшли з нею, також плачуть, Він був глибоко зворушений у Своїм дусі та дуже стурбований. А він сказав: Де ви його поклали? Вони сказали Йому: «Господи, прийди й побач». Ісус плакав. Отже, євреї сказали: «Подивіться, як він його любив!» Але деякі з них сказали: «Чи не міг Той, Хто відкрив очі сліпому, не дати йому померти?» Тоді Ісус, знову глибоко зворушений, підійшов до гробу. Це була печера, і камінь лежав на ній. Ісус сказав: «Віднесіть камінь». Марта, сестра померлого, сказала йому: «Господи, вже буде запах, бо він уже чотири дні помер». Ісус сказав їй: «Чи не казав Я тобі, що коли ти будеш вірувати, то побачиш славу Божу?» Отже, забрали камінь. А Ісус звів очі й сказав: Дякую Тобі, Отче, що Ти почув Мене. Я знав, що Ти завжди слухаєш Мене, але сказав це для людей, які стоять навколо, щоб увірували, що Ти послав Мене. " Сказавши це, він скрикнув гучним голосом: «Лазарю, вийди». Померлий чоловік вийшов, його руки й ноги були зв'язані лляною стрічкою, а обличчя було загорнуте в полотно. Ісус сказав їм: «Розв'яжіть його, і відпустіть його». (Івана 11:32-44)

Демони визнали Його Богом:

- «У синагозі був чоловік, який мав духа нечистого демона, і він закричав гучним голосом: «Га! Що Тобі до нас, Ісусе Назарянин? Ти прийшов погубити нас? Я знаю, хто ти — Святий Божий». (Луки 4:33-34)

Маса кричала:

- «Коли Ісус наближався до Єрусалиму незадовго до Свого розп'яття, «Вони привели осла й ослия, і поклали на них свої плащі, а Він сів на них. Більшість натовпу розстелила на дорозі свої плащі, а інші зрізали гілки з дерев і стелили їх на дорозі. І натовпи, що йшли перед Ним і за Ним, вигукували: Осанна Сину Давидовому! Благословен, Хто йде в ім'я Господнє! Осанна на висоті! І коли він увійшов до Єрусалиму, усе місто збурилось, кажучи: Хто це? А народ казав: «Це Ісус пророк із Назарету Галілейського». (Матвія 21:7-11)

Лідери євреїв відмовилися це визнати

«Багато євреїв, які відвідували Марію і бачили, що зробив Ісус, увірували в нього. Але деякі з них пішли до фарисеїв і розповіли їм, що зробив Ісус. Отже, первосвященики та фарисеї скликали раду. Вони запитали: «Що ми робимо? Цей чоловік творить багато чудес. Якщо ми дозволимо йому продовжувати те, що він робить, усі повірять у нього. Тоді римляни заберуть нашу позицію та нашу націю. Один із них, Кайяфа, який був первосвящеником того року, сказав їм: «Ви, люди, нічого не знаєте, що ви навіть не думали про те, що краще одній людині померти за людей, ніж щоб увесь народ був знищений». Кайяфа не сказав це сам по собі, як первосвященик того року, він пророкував, що Ісус помре за єврейський народ. Він пророкував, що Ісус помре не просто за цей народ, але що Ісус помре, щоб привести Божих розсіяних дітей. З того дня єврейська рада планувала вбити Ісуса». (Івана 11:45-53)

Куди б не був Ісус, він здійснював дії (чудеса), які смертна людина не в змозі зробити, щоб довести, що Він був «сином Бога».

- Багато інших Його чудес перелічені в Додатку.

Підсумок доказів божественності Ісуса.

Чудеса, які здійснює Ісус, є доказом того, що він є Богом у людській подобі. Іван Хреститель підготував шлях для Ісуса, закликаючи людей покаятися і повернутися до Божих заповідей. Іван хрестив людей водою як символ їхнього бажання змінити свій шлях, але він також говорив про прихід Месії, який буде могутнішим за нього і хреститиме людей Святим Духом і вогнем.

Священне Писання розповідає про подію хрещення Ісуса, коли відкрилися небеса, і Дух Божий зійшов на Ісуса, як голуб, і голос з неба проголосив, що Ісус є улюбленим Сином Бога. Ця подія знаменувала початок публічного служіння Ісуса, під час якого він мандрував Галілеєю, навчаючи в синагогах і творячи чудеса, зокрема зцілення хворих, годування тисяч людей кількома хлібами та рибою та воскресення мертвих.

Євангелія від Матвія, Марка, Луки та Івана використовують ці розповіді про чудеса Ісуса, щоб стверджувати, що вони є доказом його божественної природи. Автори повідомляють, що чудеса Ісуса були не лише вчинками доброти, але й проявом його влади над природою та надприродним царством, яким міг володіти лише Бог. Автори припускають, що вплив чудес Ісуса виходить за рамки простих людських здібностей і вказує на божественне джерело сили.

Загалом, Євангелія обґрунтовують божественність Ісуса на основі чудес, які він творив під час свого служіння, які, як вони стверджують, є доказом того, що Ісус був не просто пророком чи вчителем, а радше Богом у людській формі.

Ісус проголошує добру новину

Після спокуси диявола Ісус повернувся до Галілеї. Те, що Він сказав і зробив, було записано Матвієм, Марком, Лукою та Іваном.

Матвій

«І ходив Він по всій Галілеї, навчаючи в їхніх синагогах і звіщаючи Євангелію Царства». (Матвія 4:23; Марка 1:14-15)

«Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.

4 «Блаженні плачучі, бо вони будуть утішені.

5 «Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю.

6 «Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони наситяться.

7 «Блаженні милосердні, бо вони помилувані будуть.

8 Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога.

9 Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться.

10 «Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне.

11 Блаженні ви, коли вас будуть ганьбити, і переслідувати, і неправдиво на вас будуть говорити всяке лихе за Мене. 12 Радійте та веселіться, бо велика нагорода ваша на небі, бо так переслідували пророків, що були перед вами. (Матвія 5:3-12)

«Увійходьте вузькими ворітьми, бо широкі ворота, і легка дорога, що веде до погибелі, і багато тих, що входять нею. 14 Бо вузька брама, і важка дорога, що веде до життя, і ті, знайти їх небагато». (Матвія 7:13-14)

«Не кожен, хто каже до Мене: «Господи, Господи», увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Отця Мого, що на небі». (Матвія 7:21)

- Треба знати волю Отця, щоб мати змогу це зробити. Ісус є Словом і проголошував його, перебуваючи на землі, тому потрібно досліджувати вчення Ісуса, щоб дізнатися Слово Отця.

«Тож кожного, хто визнає Мене перед людьми, того й Я визнаю перед Отцем Моїм, що на небі, 33 а хто відречеться (відмовляється визнати Ісуса Богом) або Мене перед людьми, того відречусь і Я перед Отцем Моїм, що на небі. » (Матвія 10:32-33)

«Той, хто сіє добре насіння, — це Син Людський. 38 Поле — це світ, а добре насіння — це сини Царства. Кукіль — це сини лукавого, 39 а ворог, що його посіяв, — диявол - це кінець віку, а жінці - це ангели, 40 як кукіль збирають і спалюють вогнем, 41 Син Людський пошле своїх ангелів 42 і кинуть їх у вогненну піч, і скрегіт зубів 43 засяє праведний Царство їхнього Отця, хто має вуха, нехай слухає». (Матвія 13:37-43)

«Він їм відповів: «А чому ви порушуєте заповідь Божу заради передання свого?» (Матвія 15:3-4)

«Ісус відповів йому: «Блаженний ти, Симоне, сину Йонин! Бо не плоть і кров відкрили тобі це, але Мій Отець, що на небі. 18 І кажу тобі: ти Петро, і на цьому камені Я буду побудувати мою церкву, і ворота пекла (не пекла, але грецьке *haidēs* місце (стан) покійних душ (Biblesoft's New Exhaustive Strong's Numbers and Concordance) не переможуть її» (Матвія 16:17-18).

- Петро(від грецького слова Петрос, що означає ім'я) проголосив під божественним натхненням, що Ісус був Богом. Основа Царства і Діму Божого.
- Цей камінь(від грецького слова Петра, що означає масив гірської породи) — гірська основа. (З грецького лексикону Теєра)

«Якщо хто хоче йти за мною, нехай зречеться себе (не ставить себе на перше місце), візьме свій хрест і йде за мною. 25 Бо хто хоче зберегти своє життя, той його погубить, а хто погубить своє життя заради Мене, той знайде його. 26 Бо яка користь людині, якщо вона здобуде весь світ, а душі своїй занапастить? Або що дасть людина взамін за життя своє? 27 Бо Син Людський прийде зі своїми ангелами у славі Свого Отця, і тоді Він віддасть кожному згідно з тим, що він зробив. 28 Істинно кажу вам: є деякі з тих, хто тут

стоїть, і не зазнають смерті, доки не побачать Сина Людського, що йде в Царстві Своїм» (Матвія 16:24-28).

- Його, царство Ісуса, а не царство Давида.
- Оскільки ті, хто чує, мертві, Царство Ісуса тепер присутнє,

«Учителю, що мені робити, щоб мати життя вічне?» 17 Він же сказав йому: «Чому ти питаєш мене про добро? Є тільки один хороший. Якщо хочеш увійти в життя, дотримуйся заповідей.» 18 Він запитав його: «Які?» А Ісус сказав: «Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідчи неправдиво, 19 Шануй свого батька та матір і: Люби свого ближнього, як самого себе!» 20 Юнак сказав йому: «Усе це я зберіг. Чого мені ще бракує?» 21 Ісус сказав йому: «Якщо ти хочеш бути досконалим, піди, продай те, що маєш, і роздай убогим, і матимеш скарб на небі; 22 Почувши це, юнак пішов засмучений, бо мав великі маєтки». (Матвія 19:16-22)

- Цей молодий чоловік вірив, що може заслужити вічне життя (оскільки він сказав, що я повинен робити) «Що я повинен зробити, щоб мати вічне життя?» Він пішов незадоволений, оскільки, очевидно, залежав від свого багатства.

«Як ти думаєш? Було в одного чоловіка два сини. І пішов він до першого та й каже: «Сину, йди сьогодні й працюй у винограднику». 29 І він відповів: «Не буду», але потім передумав і пішов Хто з обох виконав волю свого батька?» Вони сказали: «Перший». Ісус сказав їм: «Істинно кажу вам: митарі та повії випереджають вас у Царство Боже. 32 Бо Іван прийшов до вас дорогою праведності, і ви не повірили йому, але митарю. колекціонери та повії повірили йому, і навіть коли ви це побачили, ви потім не змінили своєї думки і не повірили йому». (Матвія 21:28-32)

- Розмова – це не покора. Покаяння з наступним виконанням є послухом.

«Царство Небесне можна порівняти з царем, який справив весілля для свого сина, 3 і послав своїх слуг покликати запрошених на весілля, але вони не прийшли. 4 І знову послав інших слуг, кажучи: , Скажіть запрошеним: Ось я приготував свій обід, мої воли та мої ситні телята зарізані, і все готове на весілля. 5 Але вони не звернули уваги і пішли, один на свою ферму, інший у свої справи, 6 а решта схопили його слуг, зневажили їх і вбили. 7 Цар розгнівався, і він послав своє військо та винищив їх 8 Тоді він сказав своїм слугам: «Весільний бенкет готовий, але запрошені були недостойні». 10 І ті слуги вийшли на дороги і зібрали всіх, кого знайшли, і злих, і добрих. І була повна весільна зала гостей. 11 Але коли цар увійшов подивитися на гостей, він побачив там чоловіка, який не мав весільного вбрання. 12 І сказав йому: «Друже, як ти ввійшов сюди без весільного вбрання?» І він онімів. 13 Тоді цар сказав до слуг: Зв'яжіть йому руки й ноги та киньте його в темряву зовнішню. Там буде плач і скрегіт зубів». 14 Бо багато покликаних, та мало вибраних» (Матвія 22:2-14).

- Примітка: Цар є Бог, Син є Христос, а християни є Нареченою Христа.
- Ісус проголошував Добру Новину і творив чудеса, зокрема воскрешав мертвих людей. Доказ, що Він був Божеством у людському тілі.
- Багато євреїв, особливо лідери, відкинули Його та Його послання.
- Ісус, Агнец Божий, приніс своє земне тіло Богові як єдину жертву за гріх, яка відкрила двері прощення та викуплення для всіх людей.

Короткий зміст Євангелія від Матвія:

Текст зосереджується на тому, як Ісус проголошує добру новину про Царство Боже в Галілеї, як це записано в Євангеліях від Матвія, Марка, Луки та Івана. Він навчав у синагогах і проголошував звістку надії та спасіння. Ісус також навчав про благословення, які чекають на тих, хто дотримується Божих заповідей, і про наслідки для тих, хто їх не виконує. Він говорив про важливість визнавати Його перед іншими та наслідувати Його, навіть якщо це вимагає жертвувати мирським майном. Ісус наголошував на необхідності виконувати Божу волю і застерігав від слідування людським традиціям, які їй суперечать. Він проголосив, що визнання Петром своєї божественності є основою його церкви, і Він передбачив Своє друге пришестя, щоб судити кожного згідно з його вчинками.

Марк

«І вставши рано-вранці, як ще було темно, він пішов і вийшов на пусте місце, і там молився. 36 І Симон і ті, що були з ним, шукали його, 37 і знайшли його, і сказали йому: «Усі шукають тебе». 38 І сказав він до них: Ходімо далі до найближчих міст, щоб і там я міг проповідувати, бо для цього я вийшов. 39 І Він ходив по всій Галілеї, проповідуючи в їхніх синагогах і виганяючи демонів». (Марка 1:35-39)

- Ісус хотів, щоб багато людей отримали благословення, почувши Добру Новину про те, що Царство Небесне близько.

«І коли через натовп не могли підійти до Нього, то зняли дах над Ним і, зробивши отвір, спустили ложе, на якому лежав розслаблений. 5 І коли Ісус побачив їхню віру, то сказав до розслабленого: «Сину мій, прощаються твої гріхи». (Марка 2:4-5)

- Своїми діями вони засвідчили віру та віру.

«Чому він їсть із митниками та грішниками?» 17 Почувши це, Ісус сказав їм: Лікаря потребують не здорові, а хворі. Я прийшов кликати не праведних, але грішників. (Марка 2:16-17)

- Ті, хто вважає себе праведним і безгрішним, вірить, що не потребує прощення.

«І книжники, що прийшли з Єрусалиму, говорили: «Він одержимий Вельзевулом» і «князем демонів він виганяє бісів». (Марка 3:22)

«І коли Ісус вийшов із човна, зараз же зустрів Його з гробів чоловік, опанований нечистим духом. 3 Він жив серед гробниць. І ніхто вже не міг зв'язати його навіть ланцюгом, 4 бо часто його зв'язували кайданами та ланцюгами, але він розірвав ланцюги, і розбив кайдани. Нікому не вистачило сил підкорити його. 5 Удень і вночі серед гробів і на горах він завжди кричав і бити себе камінням. 6 І коли він побачив Ісуса здалека, то побіг і впав перед ним. 7 І скрикнувши гучним голосом, він сказав: «Що тобі до мене, Ісусе, Сину Бога Всевишнього?» (Марка 5:2-7)

«І покликав дванадцятьох, і почав посилати їх по двох, і дав їм владу над нечистими духами. 8 Він наказав їм нічого не брати в дорогу, крім палиці: ні хліба, ні торби, ні грошей у поясі, 9 але взутися в сандалі і не вдягатися в дві хітони. 10 І Він сказав їм: «Коли увійдете в дім, залишайтеся там, аж поки не вийдете звідти. 11 А коли де вас не приймуть і не послухають, то, виходячи, обтрусіть порошок, що на ньому. ваші ноги на свідчення проти них». (Марка 6:7-12)

«І спитали його фарисеї та книжники: «Чому учні твої не живуть за переданням старших, а їдять нечистими руками?» 6 Він же сказав їм: «Добре пророкував Ісая про вас, лицемірів, як це написаний, Цей народ устами шанує мене, а серце його далеко від мене; 7 Надаремно шанують Мене, навчаючи наук людських заповідей. 8 Ви покидаєте Божу заповідь і держитесь передання людського» (Марка 7:5-8).

«І прийшли вони в Капернаум. І коли він був у домі, він запитав їх: "Про що ви розмовляли в дорозі?" 34 Але вони мовчали, бо дорогою сперечалися між собою про те, хто більший. 35 І, сівши, покликав дванадцятьох. І сказав їм: «Коли хто хоче бути першим, нехай буде з усіх останнім і всім слугою». 36 І, взявши дитину, поставив її посеред них і, взявши на руки, сказав їм: 37 Хто прийме одну таку дитину в моє ім'я, той приймає мене, а хто приймає мене, приймає не мене, а його хто послав мене». (Марка 9:33-37)

- Гордість собою, поразки переможуть роботу «служки».

«Як важко буде тим, хто має багатство, увійти в Царство Боже!» 24 І учні були вражені його словами. Але Ісус знову сказав їм: «Діти, як важко увійти в Царство Боже! 25 Легше верблюду пройти крізь вушко голки, ніж багатому увійти в Царство Боже». 26 І вони були дуже здивовані, і сказали йому: Хто ж тоді може спастися? 27 Ісус поглянув на них і сказав: «Людинам це неможливо, але не Богові, бо все можливе Богові». (Марка 10:23-28)

- Багатство не дає прощення.

«Ісус сказав: «Істинно кажу вам: немає нікого, хто залишив дім, чи братів, чи сестер, чи матір, чи батька, чи дітей, чи землі заради Мене та заради Євангелії, 30 хто не отримав би тепер у стократному розмірі цього часу дома, і брати, і сестри, і матері, і діти, і землі з переслідуваннями, а в майбутньому віці життя вічне. 31 Але багато перших будуть останніми, а останні першими» (Марка 10:29-31).

- Потрібно вирішити, чи сім'я важливіша за Христа та прощення

«І Ісус відповів їм: «Майте віру в Бога. 23 Поправді кажу вам: хто скаже цій горі: Підіймися й кинься в море, — і не сумнівається в серці своїм, але вірує, що те, що він 24 Тому я кажу вам, що ви попросите в молитві, і ви отримаєте це будь-що проти будь-кого, щоб і Отець ваш, що на небі, простив вам провини ваші». (Марка 11:22-25)

- Чи молимося ми, щоб гора з нашого життя була знята?

«Яка заповідь найважливіша з усіх?» 29 Ісус відповів: «Найголовніша: «Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш, Господь єдиний». 30 І будеш любити Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім розумом своїм, і всією силою своєю. 31 Друга така: «Люби свого ближнього, як самого себе». Немає іншої заповіді, більшої за ці.» 32 А книжник сказав йому: «Ти маєш рацію, Учителю. Ти правду сказав, що він один, і немає іншого, крім нього. 33 І любити його всім серцем, і всім розумом, і всією силою, і любити ближнього свого, як самого себе, це набагато більше, ніж усі цілопалення та жертви.» 34 І коли Ісус побачив, що він мудро відповів, Він сказав йому: «Ти недалеко від Царства Божого». (Марка 12:28-34)

- Недалеко від Королівства не те, що в Королівстві.

«Та будьте пильними, бо вони віддадуть вас на ради, і бити вас будуть у синагогах, і ви будете ставати перед правителями та царями за Мене, щоб свідчити перед ними. 10 І Євангеліє має бути проголошене спочатку 11 І коли вас приведуть на суд і видадуть, не журіться наперед, що говорите, але говоріть усе, що вам дано в ту годину, бо не ви говорите, але Дух Святий. 12 І віддасть брата на смерть, і діти повстануть на смерть, 13 і всі будуть ненавидіти тебе кінець буде збережено». (Марка 13:9-13)

Короткий зміст Євангелія від Марка:

Цей текст висвітлює дії та вчення Ісуса Христа, записані Марком у Біблії. Ісус проголошував Добру Новину про те, що Царство Небесне близько, і хотів, щоб її почуло багато людей. Він простив гріхи розслабленого чоловіка через його віру в Нього. Ісус спілкувався з грішниками та збирачами податків, заявляючи, що Він прийшов заради грішників, а не до праведників. Він також критикував фарисеїв за те, що вони залишили Божі заповіді, щоб слідувати людським традиціям. Ісус послав своїх учнів проповідувати і дав їм владу над нечистими духами. Він нагадав їм, що гордість собою перемагає роботу слуги. Ісус також сказав, що багатство не дає прощення, і тим, хто має багатство, важко увійти в Царство Боже. Однак у Бога все можливо.

Люк

«Він (Ісус) пішов у суботу до синагоги, і встав, щоб читати. 17 І дано йому сувій пророка Ісаї. Він розгорнув сувій і знайшов місце, де було написано: 18 «Дух Господній на мені, бо Він помазав мене звіщати добру новину вбогим. зір для сліпих, щоб відпустити на волю пригноблених, 19 щоб проголошувати рік Господньої ласки». 20 І він, згорнувши сувій, віддав його слугі та сів, а очі всіх у синагозі були спрямовані на нього Луки 4:16-22

Боже Слово до народівмає “Дух Господній зі мною. Він помазав мене звіщати Добру Новину бідним. Він послав мене звіщати в’язням гріха прощення і сліпим прозріння, прощати розбитим гріхом, 19 сповіщати рік милості Господньої».

- Цей переклад показує, що метою Ісуса було прощення гріхів Його жертвою. При цьому Він творив чудеса зцілення. Отже, Доброю Новиною було прощення гріхів, що дозволило викупити.

«Народ шукав Його і приходив до Нього, і хотів був не дати Йому піти від них, 43 але Він сказав їм: «Я повинен звіщати Євангелію Царства Божого й іншим містам, бо мене послано по ця мета». (Луки 4:42-43)

«Блаженні ви, коли люди вас ненавидять, і коли вас відкидають, і ганьблять, і зневажають ім’ям твоїм, як злим, за Сина Людського! Радійте в той день і стрибайте від радості, бо ось нагорода ваша велика на небі; бо так їхні батьки чинили пророкам». (Луки 6:22-23)

- Схвалення людини земне, нічого не варте і ніщо в порівнянні з схваленням Бога.

Іди й розкажи Йоану те, що ти бачив і чув: сліпі прозрівають, криві ходять, прокажені очищаються, глухі чують, мертві воскресають, убогим звіщається добра новина. 23 І благословенний той, хто на мене не ображається». (Луки 7:22-23)

«Невдовзі він пішов містами й селами, звіщаючи й несучи добру новину про Царство Боже». (Луки 8:1)

«Вийшов сіяч сіяти своє насіння». ... Ось така притча: Насіння – це слово Боже. 12 Ті, що на дорозі, це ті, хто чув. Потім приходить диявол і забирає слово з їхніх сердець, щоб вони не повірили і не спаслися. 13 А ті, що на скелі, це ті, що, почувши слово, приймають його з радістю. Але вони не мають кореня; вони деякий час вірять, а в часі випробування відпадають. 14 А те, що впало в тернину, це ті, хто чує, але, йдучи своєю дорогою, вони заглушені турботами, багатством і насолодами життя, і їхній плід не дозріває. 15 Що стосується доброго ґрунту, то це ті, хто, слухаючи слово, міцно тримає його в чесному та доброму серці, і приносить плід у терпінні». (Луки 8:8:5 ... 11-15)

- Сівач Євангелія не повинен нікого виключати, особливо тих, хто шукає.

«Я піду за тобою, куди б ти не пішов». 58 І сказав йому Ісус: «Лисиці мають нори, і птахи небесні — гнізда, а Син Людський не має, де голови прихилити». 59 Іншому сказав: «Йди за мною». Але він сказав: "Господи, дозволь мені спочатку піти і поховати мого батька (чекати, поки він помре)." 60 І Ісус сказав йому: "Залиш мертвих ховати своїх мертвих. А ти йди й проповідуй Царство Боже!" 61 Інший сказав: «Я піду за Тобою, Господи, але дозволь мені спочатку попрощатися з тими, хто вдома». 62 Ісус сказав йому: «Ніхто, хто простягає руку

«І сказав він до них: «Стережіться й стережіться всякої зажерливості, бо життя людини не залежить від достатку маєтку». (Луки 12:15-16)

«І не шукайте, що вам їсти та що пити, і не турбуйтеся. 30 Бо цього шукають усі народи світу, а Отець ваш знає, що ви цього потребуєте. 31 Натомість шукайте Його царства, і це вам додасться. 32 Не бійся, чередо мала, бо Отець ваш зволив дати вам Царство. 33 Продайте маєтки свої та роздайте нужденним. Зберігайте собі мішки, що не старіють, скарб на небі, що старіє. 34 бо де скарб твій, там буде й серце твоє». (Луки 12:29-34)

- Земне майно не може принести вічних насолод.

«Невже, Господи, тих, що спасаються, буде мало?» І він сказав їм: 24 «Постарайтеся увійти вузькими дверима. Бо багато хто, я вам кажу, будуть прагнути увійти і не зможуть. 25 Коли господар дому встане й замкне двері, а ви почнете стояти надворі й стукати в двері, кажучи: «Господи, відчини нам», тоді він відповість вам: «Я не знаю, де». звідки походиш» (Лк. 13:23-25).

- Багато тих, хто шукає, не бажають взяти на себе зобов'язання.

«Почувши це один із тих, що сиділи з Ним, Він сказав Йому: Блаженний кожен, хто їстиме хліб у Царстві Божому!» 16 Але він сказав йому: Один чоловік влаштував великий бенкет і запросив багатьох. 17 А під час бенкету він послав свого слугу сказати запрошеним: Приходьте, бо вже все готово. 18 Але всі почали виправдовуватися. Перший сказав йому: «Я купив поле, і мушу піти подивитися на нього». Будь ласка, вибачте мене». 19 А інший сказав: «Я купив п'ять пар волів і йду їх перевірити». Будь ласка, вибачте мене». 20 А інший сказав: Я одружився, тому не можу прийти. 21 Тоді слуга прийшов і повідомив про це своєму пану. Тоді господар дому розгнівався і сказав своєму слугі: «Вийди швидше на вулиці та провулки міста, і приведи бідних, і калік, і сліпих, і кульгавих». 22 І сказав слуга: Пане, те, що ти наказав, виконано, і ще є місце. 23 І сказав господар слугі: «Вийди на дороги та живоплоти, і змуси людей увійти,

щоб мій дім наповнився». 24 Кажу ж вам, що жоден із запрошених людей не скуштує мого бенкету» (Луки 14:15-24).

Молодий син вимагав свою спадщину ЗАРАЗ, і батько віддав її йому. Але він безглуздо їх витратив. Але коли він опам'ятався, то сказав: «Скільки наймитів мого батька мають надлишок хліба, а я тут гину з голоду! 18 Я встану, піду до батька свого та й скажу йому:» Отче, я згрішив проти неба і перед тобою. 19 Я вже недостойний зватися твоїм сином. Поводься зі мною, як із своїми наймитами.» 20 І він устав, і прийшов до свого батька. Але коли він був ще далеко, його батько побачив його і змилосердився, і побіг, і обійняв його, і поцілував його. 21 І син сказав йому: Отче, я згрішив проти неба і вже недостойний зватися твоїм сином. 22 Але батько сказав своїм слугам: «Принесіть швидше найкращу одягу, і одягніть його, і дайте перстень йому на руку, і взуття на його ноги 24 Бо цей син був мертвий, і ожив, і знайшовся». (Луки 15:17-24)

- Усі Божі діти (люди) згрішили нерозумно. Якщо ми змінимо свій спосіб мислення та дій і повернемося до Бога, Він простить.

«І сказав він своїм учням: «Спокуси до гріха обов'язково придуть, але горе тому, через кого вони приходять! щоб він увів у гріх одного з цих малих.

- Спонування до гріха може принести вічне знищення.

Зверніть увагу на себе! Якщо згрішить брат твій, докори йому, і якщо він покається, то прости йому, 4 і якщо він згрішить проти тебе сім разів на день і сім разів звернеться до тебе, кажучи: «Каюся», — прости йому». Луки 17:1-4)

«Вони приводили до нього навіть немовлят, щоб він доторкнувся до них. А учні, побачивши це, докоряли їм. 16 Але Ісус покликав їх до Себе, кажучи: «Пустіть дітей приходити до Мене, і не забороняйте їм, бо таким належить Царство Боже. 17 Поправді кажу вам: хто не прийме Царства Божого, як дитина не повинна заходити туди». (Луки 18:15-17)

- Маленька дитина беззастережно довіряє.

«І коли дехто говорив про храм, про те, що він прикрашений благородним камінням і приношеннями, він сказав: 6 «Щодо цього, що ви бачите, придуть дні, коли тут не залишиться камінь на камені, не бути скинутим». 7 І вони запитали його: «Учителю, коли це буде, і яка буде ознака, коли це має статися?» 8 І сказав він: Глядіть, щоб вас не звели, бо багато хто прийде в ім'я моє, кажучи: Це я! і "Час настав!" 9 І коли ви почуєте про війни та заворушення, не лякайтеся, бо це має статися спочатку, але кінець не буде відразу». (Луки 21:5-9)

- Храм був центром іудаїзму. Тут зберігалися всі записи родоводу левітів, щоб знати, хто має бути первосвященником. Через кілька років нащадки Давида, Ісус із Назарету – Христос, Син Божий, заснують СВОЄ царство (Свою Церкву), ймовірно, через 4 чи 5 десятиліть (76 р. н. е.) Храм і Єрусалим будуть повністю зруйновані.
- «Він розповів їм притчу: Подивіться на смоковницю та на всі дерева. 30 Як тільки вони розпустанься, самі побачите, і знаєте, що літо вже близько. 31 Так само, коли ви побачите ці що

станеться, ви знаєте, що наблизилося Царство Боже. 32 Істинно кажу вам, що не перейде все, аж не перейде небо і земля. » (Луки 21:29-33)

Короткий зміст Євангелія від Луки:

Ці уривки з Євангелія від Луки висвітлюють деякі вчення Ісуса та його дії під час служіння. Ісус проповідував добру новину про Царство Боже і творив чудеса, щоб допомогти хворим і пригнобленим. Він вважав, що схвалення Бога важливіше за схвалення людей, і закликав своїх послідовників шукати Божого царства, а не земних володінь.

Однак Ісус також зіткнувся з опозицією з боку деяких релігійних лідерів, які звинуватили його у використанні демонічної сили для здійснення чудес. Він застерігав своїх послідовників бути пильними проти жадібності та прагнути увійти у вузькі двері до спасіння.

Уривки також ілюструють важливість відданості та наполегливості в наслідуванні Ісуса, а також потребу ділитися доброю новиною з іншими. Ісус вірив, що будь-хто може отримати спасіння, незалежно від свого походження чи статусу, і він вітав усіх шукачів прийти і слідувати за ним.

Джон

«Спочатку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. 2 Він був на початку в Бога. 3 Усе через Нього постало, і без Нього не повстало ніщо, що постало. 4 У Ньому було життя, і життя було світлом для людей. 5 Світло світить у темряві, і темрява не огорнула його». (Івана 1:1-5)

- Ісус є Слово. Його послання про прощення вже близько.

«Він був у світі, і світ через Нього повстав, та світ Його не пізнав. Він прийшов до своїх, і свої його не прийняли. 12 А всім, хто прийняв Його, хто вірує в Його ім'я, Він дав владу стати дітьми Божими, 13 які народилися не від крові, ані від хотіння тіла, ані від хотіння чоловіка, але від Бога. .» (Івана 1:10-13)

- Важливо відзначити, що Ісус не прощав усіх гріхів. Він лише дає право на прощення гріхів, а не прощає всіх.

«Наступного дня він побачив Ісуса, що йде до нього, і сказав: «Ось Агнець Божий, що бере на себе гріх світу!» (Івана 1:29-30)

- Агнець Божий, Ісус, є джерелом, якого потрібно шукати, щоб очиститися від гріха.

«Істинно, істинно кажу вам: коли хто не народиться згори, не може побачити Царства Божого». 4 Никодим сказав Йому: «Як може людина народитися, коли вона стара? Чи може вона ввійти вдруге в утробу матері своєї і народитися?» 5 Ісус відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти в Царство Боже». (Івана 3:3-6)

- Народження вимагає союзу. Щоб народитися з води і духу, необхідна єдність людини і Бога. Це відбувається через хрещення в Христовій крові.

«Як Мойсей підняв змія в пустелі, так мусить бути піднятий Син Людський, 15 щоб кожен, хто вірує в Нього, мав життя вічне». (Івана 3:14-15)

«Істинно, істинно кажу вам: кожен, хто слухає Мого слова і вірує (грецьке слово *pistero*, що означає зобов'язуватись або довіряти Йому), Хто послав Мене, той має життя вічне. Він не приходить на суд, але перейшов від смерті до життя». (Івана 5:24)

«Не маєте слова Його, щоб перебувало в вас, бо не вірите Тому, Кого Він послав. 39 Ви досліджуєте Писання, бо думаєте, що в ньому маєте життя вічне; і вони свідчать про мене, 40 але ви відмовляєтеся прийти до мене, щоб мати життя». (Івана 5:38-40)

- Святе Письмо не дає життя. Саме Христос є тим, хто дає життя, і Він повинен перебувати у вашому внутрішньому єстві.

«Хто харчується (у деяких версіях їсть) мою плоть і п'є мою кров, той перебуває в мені, а я в ньому. 57 Як живий Отець послав Мене, і Я живу Отцем, так і кожен, хто Мене споживає, житиме Мною. 58 Це хліб, що зійшов із неба, а не такий, як їли батьки й померли. Хто споживатиме цей хліб, житиме вічно» (Івана 6:56-59).

- Харчується або їсть (грец. *troógoon* гризти, жувати) підкреслює повільний процес; воно вживається метафорично щодо звички духовно харчуватися. (Тлумачний словник Vine)

«Коли ви піднесете Сина Людського, тоді пізнаєте, що це Я, і що Я нічого не чиню від Себе, але говорю так, як навчив Мене Отець. 29 І Той, Хто послав Мене, перебуває зі Мною. не залишив мене самого, бо я завжди роблю те, що йому до вподоби». (Івана 8:28-30)

«Ісус відповів їм: «Поправді, поправді кажу вам: кожен, хто чинить гріх, є рабом гріха. Раб не залишається в домі назавжди; син залишається навіки. Отже, коли Син вас визволить, буде справді вільним». (Івана 8:34-36)

- Людина має вибір бути рабом гріха або звернутися до Бога, щоб стати Його слугою. «Хрещення, яке відповідає цьому, тепер спасає вас не як видалення бруду з тіла, але як звернення до Бога за чистою совістю через воскресіння Ісуса Христа». (1 Петра 3:21)

«Я добрий пастир. Я знаю Своїх, і Мої знають Мене, 15 як Отець знає Мене, і Я знаю Батька. і я кладу своє життя за овець. 16 І я маю інших овець, які не з цієї кошари. Я мушу привести й їх, і вони послухають мого голосу. Тож буде одна отара, один пастир. 17 Тому Отець любить Мене, що Я кладу Своє життя, щоб знову прийняти його. 18 Ніхто не забирає його від Мене, але Я від Себе віддаю його. Я маю владу віддати його, і маю владу знову взяти його. Це доручення Я отримав від Мого Отця» (Івана 10:14-18).

«Ісус сказав йому: Я є дорога, і правда, і життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене. 7 Коли б ви знали Мене, то знали б і Отця Мого. знаю його і бачив його». (Івана 14:6-7)

- Вічне життя з «Батьком» доступне лише через послух Христу.

«Коли ви любите Мене, ви будете зберігати Мої заповіді. 16 І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був із вами навіки, 17 Духа правди, якого світ прийняти не може, бо й він не бачить Його і не знає Його, бо Він живе з вами і буде в вас». (Івана 14:15-17)

Короткий зміст Євангелія від Івана:

Цей текст з Євангелія від Івана підкреслює важливість Ісуса Христа та його послання про прощення. Це пояснює, що Ісус є Словом, і через нього все було створено. Там також зазначається, що Ісус дає кожному можливість отримати прощення гріхів. Щоб народитися знову, необхідна єдність з Богом, і це відбувається через хрещення в крові Христа. Христос є джерелом, якого потрібно шукати, щоб очиститися від гріха. Святе Письмо не дає життя; саме Христос є життям, і Він повинен перебувати у вашому внутрішньому єстві. Через віру та відданість Христу людина може мати вічне життя та свободу від гріха. Ісус також називає себе Добрим Пастирем, який кладе своє життя за своїх овець, і як дорогу, істину та життя, і ніхто не приходить до Отця, як тільки через нього.

Агнець Божий

«Я вийшов від Отця і прийшов у світ, а тепер покидаю світ і йду до Отця». ... 17 «Коли Ісус промовив ці слова, Він звів очі Свої до неба й сказав: «Отче, настала година; прослав свого Сина, щоб Син прославив тебе, 2 бо Ти дав Йому владу над усяким тілом, щоб дати вічне життя всім, кого Ти Йому дав. 3 А це життя вічне, щоб пізнали Тебе, єдиного правдивого Бога, та Ісуса Христа, що послав Ти Його. 4 Я прославив Тебе на землі, виконавши діло, яке Ти дав мені виконати. 5 І нині, Отче, прослав Мене перед собою тією славою, яку Я мав у Тебе до появи світу» (Івана 16:28 ... 17:1-5)

- Робота Ісуса полягала в тому, щоб проголошувати духовне Царство близько і що нове місце проживання для Бога, серце людини, а не фізична будівля.

«Нині ж йду до Тебе, і це говорю в світі, щоб вони мали радість Мою повну в собі. 14 Я дав їм Твоє слово, і світ зненавидів їх, бо вони не від світу, як і Я не від світу. 15 Не благаю, щоб Ти забрав їх зі світу, але щоб Ти їх зберіг від лукавого. 16 Вони не від світу, як і я не від світу. 17 Освяти їх правдою; твоє слово правда. 18 Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ. 19 І за них Я посвячую себе, щоб і вони були освячені правдою. 20 «Не тільки про них прошу, але й про тих, що через їхнє слово увірують у Мене, 21 щоб усі були одно, як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, щоб і вони були будь у нас, щоб увірував світ, що Ти послав Мене». (Івана 17:13-22)

«Відряд вояків, їхній старшина та юдейські офіцери схопили Ісуса та зв'язали Його. 13 Спочатку привели його до Анни, бо він був тестем Кайяфи, який того року був первосвящеником. 14 Це був Кайяфа, який порадив євреям, що було б доцільно, щоб одна людина померла за людей». (Івана 18:12-14)

- Розпочався процес принесення Богові жертви за гріх.

«І повели Ісуса з дому Кайяфи до резиденції правителя. Був ранній ранок». (Івана 18:28)

«Тож Пилат знову увійшов до свого штабу, покликав Ісуса і сказав Йому: Ти Цар Юдейський?» 34 Ісус відповів: «Чи сам ти кажеш це, чи інші сказали тобі про Мене?» 35 Пилат відповів: «Хіба я юдей? Твій народ і первосвященики видали мені Тебе. Що ти зробив?» 36 Ісус відповів: «Царство Моє не від світу цього. Якби Царство Моє було від світу цього, то слуги Мої воювали б, щоб Я не був виданий юдеям. Але Царство Моє не від світу». 37 Тоді Пилат сказав Йому: «То ти Цар?» Ісус відповів: Ти кажеш, що Я Цар. Я на те народився і на те прийшов у світ, щоб свідчити правду. Кожен, хто від правди, слухає Мого голосу. (Івана 18:33-37)

«Тож вони взяли Ісуса, 17 і він вийшов, несучи власний хрест, на місце, яке зветься Лобом, що арамейськи зветься Голгофа. 18 Там Його розіп'яли». (Івана 19:16-18)

«Пилат також написав напис і поставив його на хресті. Там було написано: «Ісус із Назарету, Цар Юдейський». (Івана 19:19)

«Після цього Ісус, знаючи, що вже все скінчилося, сказав (на сповнення Писання): «Я спраглий». 29 Там стояв глечик, наповнений кислим вином, і вони поклали губку, наповнену кислим вином, на гілку ісопу й піднесли до його рота. 30 Коли Ісус прийняв кислого вина, то сказав: «Звершилось!» і, схиливши голову, віддав духа». (Івана 19:28-30)

- Тепер Агнець Божий був принесений в жертву.

Короткий зміст The Lamb of God:

Текст розповідає історію життя та місії Ісуса Христа, як це описано в книзі Івана в Біблії. Ісус проголошує духовне царство і нове місце проживання Бога в серцях людей, а не фізичну будівлю. Він також навчає своїх послідовників істини та слова Божого і молиться, щоб вони були освячені (зробити «святими» або «відділеними» з певною метою) у правді.

У тексті також описується арешт Ісуса, суд і розп'яття, де він приноситься Богові в жертву за гріх. Ісуса приводять до Пилата, який запитує його про те, що він Цар юдейський. Ісус пояснює, що Його Царство не від цього світу і що Він прийшов у світ, щоб свідчити про правду. Потім його розіп'яли, а Пилат написав напис, проголошуючи його царем юдейським. Ісус помирає на хресті, виконуючи Святе Письмо та проголошуючи, що його місія завершена.

Воскресіння – перемога над смертю, влада сатани над людиною

А першого дня тижня Марія Магдалина прийшла до гробу рано, як ще було темно, і побачила, що камінь від гробу відірвано. ... Але Марія стояла і плакала біля гробу, і коли вона плакала, вона нахилилася, щоб заглянути в гробницю. 12 І побачила вона двох ангелів у білому, що сиділи там, де лежало тіло Ісуса, один біля голови, а другий біля ніг. 13 Вони сказали їй: Жінко, чого ти плачеш? Вона сказала їм: «Забрали Господа мого, і я не знаю, де поклали Його». 14 Сказавши це, вона обернулася і побачила Ісуса, що стоїть. (Івана 20: 1-2 ... 11-14)

- Вічна смерть була видалена. Сатана переможений. Перемога належала Христу.

«Ісус сказав їй: «Жінко, чого ти плачеш? Кого шукаєш?» Подумавши, що це садівник, вона сказала йому: «Пане, якщо ти забрав його, скажи мені, де ти його поклав, і я заберу його». 16 Ісус сказав їй: Маріє! Вона обернулася і сказала йому арамейською: «Раббоні!» (Що означає Вчитель). 17 Ісус сказав їй: «Не чіпляйся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця, але піди до братів Моїх і скажи їм: Я йду до Отця Мого й Отця вашого, до Бога Мого й Бога вашого». .'» (Івана 20:15-18)

«Увечері того дня, першого дня тижня, коли двері, де були учні, були замкнені через страх перед юдеями, прийшов Ісус, став посеред них і сказав їм: «Мир вам». 20 Сказавши це, Він показав їм руки і бік. Тоді учні зраділи, побачивши Господа. 21 Ісус знову сказав їм: «Мир вам! Як Отець послав Мене, так і Я посилаю вас». 22 Сказавши це, Він дихнув на них і сказав їм: «Прийміть Духа Святого». (Івана 20:19-23)

- Воскресіння Христа довело, що Він був Богом у людському тілі – Емануїл, Бог з нами. Раніше Ісус сказав Марті: «Я є воскресіння і життя. Хто вірує в Мене, хоч і помре, але житиме, 26 і кожен, хто живе та вірує в Мене, не вмере повіки. (Івана 11:25-26)

«Хоч двері були замкнені, Ісус прийшов, став серед них і сказав: «Мир вам». 27 Тоді він сказав Фомі: «Подай твій палець сюди, і подивися на Мої руки; і простягни свою руку, і поклади її в мій бік. Не не вір, але вір». 28 Хома відповів йому: Господь мій і Бог мій! 29 Ісус сказав йому: «Ти увірував, бо побачив Мене? Блаженні ті, що не бачили, але увірували». (Івана 20:26-29)

- Слідом за сатаною, який безуспішно спокушав Ісуса, Він пішов до людей, через яких Бог через Мойсея дав їм свободу від рабства та закони, за якими вони могли жити, як Йому до вподоби. Він проголосив тим, хто знав закон, покаятися (змінити своє мислення та діяти), бо Царство було близько.

Короткий зміст «Воскресіння:»

Воскресіння Ісуса Христа є центральною подією християнства. Згідно з текстом, у перший день тижня Марія Магдалина підійшла до гробниці, де був похований Ісус, і виявила, що камінь був відсунутий. Вона побачила двох ангелів, які сказали їй, що Ісус воскрес із мертвих. Пізніше Ісус явився Марії та іншим учням, доводячи, що Він переміг смерть і сатану. Його воскресіння продемонструвало, що Він був Сином Божим і що вічне життя було доступне для тих, хто повірив і був відданий жити для Нього в Ньому.

Крім того, текст пояснює, що воскресіння Ісуса було знаком того, що Він був Богом у людському тілі, Емануїл, тобто Бог з нами. В Івана 11:25-26 Ісус сказав Марті: «Я є воскресіння і життя. Кожен, хто вірує в Мене, хоч і помре, але житиме, і кожен, хто живе та вірує в Мене, не вмере повіки». Це твердження підкреслює важливість віри в Ісуса як шляху до вічного життя. Ісус також наставляв Своїх послідовників покаятися і змінити свій шлях, спосіб мислення та дій, оскільки Царство Боже було близько.

Воскресіння Ісуса є ключовою подією в християнстві, що символізує перемогу над смертю та сатаною. Своїм воскресінням Ісус продемонстрував Свою божественність і дав засоби для вічного життя тим, хто вірить у Нього. Воскресіння є центральним принципом християнського богослов'я, яке підкреслює важливість віри та покаєння для тих, хто шукає шляху до спасіння.

Короткий зміст – послань з Євангелія

Смерть і воскресіння Ісуса:

- виконав Божу обітницю і знищив силу смерті сатани.
- благословив усіх людей, надаючи можливість повернутися до Бога.
- Як нащадок Давида, Він за кілька днів у день П'ятидесятниці заснував а Духовне Царство, не від цього світу, де Бог помістив Своїх людей очищеними гріха через кров "Агнця Божого".

- У день П'ятидесятниці Батько виконав Свою обіцянку, і Ісус злив Духа. «Отож, вознісся по правиці Божій і прийнявши від Отця обітницю Святого Духа, Він вилив те, що ви бачите й чуєте». (Дії 2:33) Хрещення Святим Духом — це те, що Ісус зробив Духом у день П'ятидесятниці на виконання обіцянки Батька — Ісус вилив Духа на кожне тіло. Тоді Дух став доступним для всіх спасених людей, незалежно від раси (євреї чи язичники) чи ролі в правлінні Бога (священик, пророк тощо). Примітка: Хрещення Духом завжди було обіцянкою, а ніколи не наказом. (З «Святого Духа» Джо МакКінні)

«Тож нехай увесь Ізраїлів дім знає напевно, що Бог учинив Господом і Христом цього Ісуса, Якого ви розіп'яли. «Коли вони почули це, вони розчулились серцем і сказали Петру та іншим апостолам: «Що нам робити, браття?» А Петро сказав їм: «Покайтеся і нехай кожен із вас охреститься в Ім'я Ісуса Христа на прощення ваших гріхів, і ви отримаєте дар Святого Духа. Бо обітниця для вас, і для дітей ваших, і для всіх, хто далеко, кожного, кого покличе до Себе Господь, Бог наш.» І багатьма іншими словами він свідчив і продовжував умовляти їх, кажучи: «Рятуйтеся від І охрестилися ті, що прийняли його слово, і додалося того дня близько трьох тисяч душ (Дії 2:36-41).

Короткий зміст – послань з Євангелія:

Послання з Євангелія зосереджені на смерті та воскресінні Ісуса. У тексті підкреслюється, що жертва Ісуса виконала Божу обітницю та знищила владу Сатани над смертю, надаючи всім людям можливість повернутися до Бога. Як нащадок Давида, Ісус заснував духовне царство в день П'ятидесятниці, де Божий народ очищається від гріха кров'ю «Агнця Божого».

Святе Письмо наголошує на значенні дня П'ятидесятниці, коли Отець виконав Свою обітницю і злив Святого Духа, таким чином виконавши обітницю Отця. Це зробило Дух доступним для всіх спасених людей, незалежно від їх раси чи ролі в царстві Божому.

Текст завершується цитатою з Дії 2:36-41, де Петро закликає людей покаятися (змінити спосіб мислення та дій) і охреститися в ім'я Ісуса Христа для прощення їхніх гріхів. Ця обітниця для всіх людей, і ті, хто прийняв його слово, охрестилися, і того дня додалося близько трьох тисяч душ. Загалом у короткому викладі наголошується на жертві Ісуса та на можливості, яку вона дає людям викупитися та повернутися до Бога.

Вчення і заповіді Ісуса

Цитати зі СЛОВА БОЖОГО Для народів

Коли Ісус почув, що Іоанна ув'язнили, то повернувся до Галілеї. Він залишив Назарет і оселився в Капернаумі. ... Відтоді Ісус почав говорити людям: «Зверніться до Бога і змініть свій спосіб мислення та дій, тому що царство є ведмежим... Ісус ходив по всій Галілеї. Він навчав у синагогах і поширював Добру Новину про Царство від Матвія 4:12; 17; 23).

Ви чули, що сказано: «Ніколи не чини перелюбу». Але я можу гарантувати, що кожен, хто з пожадливістю дивиться на жінку, уже вчинив перелюб у своєму серці. (Матвій 4:27-28

Хто забере (від грец. *apolúsee*) (GW має розлучення, але грецьке слово розлучення означає відступництво) свою дружину, нехай дає їй свідоцтво про розлучення (*apolúseeon* - документ, що підтверджує, що вона не була невірною): Але я кажу вам, що кожен, хто розлучається (*apolúoos* - без свідоцтва про розлучення) зі своєю дружиною, за винятком причини розпусти (*porneías* - незаконний статевий акт), змушує її (ставити її в ситуацію, щоб вижити) до вчинити перелюб (*moicheúseis* - мати статеві стосунки з кимось іншим, ніж її чоловік, з яким вона все ще перебуває в шлюбі). (З ІВКІ Marriage and Divorce) (Матвій. 5 31-32, також див. Матвій 19 і Марка 10)

Ви чули, що сказано: «Око за око, зуб за зуб». Але я кажу вам не противитися злій людині. Якщо хтось ударить вас по правій щоці, поставте до нього і другу щоку. Якщо хтось захоче подати на вас до суду, щоб забрати вашу сорочку, дайте йому і пальто. Якщо хтось змушує вас пройти одну милу, пройдіть дві милі з ним. Дайте кожному, хто у вас щось просить. Не відмовляйте нікому, хто хоче щось у вас позичити. (Матвія 5:38-42)

коментар: «Ви чули, що це було сказано, посилаючись на традиції – усні повчання

«Люби свого ближнього і ненавидь свого ворога». А Я вам кажу: любіть ворогів ваших і моліться за тих, хто вас гонить. Таким чином ви показуєте, що ви діти свого Небесного Батька. (Матвія 5:43-45)

«Будьте обережні, не робіть своїх добрих справ публічно, щоб привернути увагу. (Від Матвія 6:1)

«Коли молитесь, не будьте як лицеміри: вони люблять стояти в синагогах і на розі вулиць і молитися, щоб усі їх бачили (Матвія 6:5)

«Коли молишся, не балакай, як язичники, які думають, що їх почують, коли багато говорять» (Матвія 6:7-8).

«Якщо ви прощатимете помилки інших, то ваш небесний Отець простить і вам. 15 Але якщо ви не прощатимете іншим, ваш Отець не простить ваших помилок» (Матвія 6:14-15).

«Коли ви постите, перестаньте виглядати сумними, як лицеміри. Вони роблять сумні обличчя, щоб було видно, що вони постять. (Матвія 6:16)

«Не збирайте собі скарби на землі, де нищить міль та іржа, а злодії підкопуються й крадуть. 20 Натомість збирайте собі скарби на небі, Ваше серце буде там, де ваш скарб. (Матвія 6:19-21)

«Ви не можете служити Богу і багатству. (Матвія 6:24)

«Тож я кажу тобі: не хвилюйся (Матвія 6:25, Луки 12:22-34)

«Але перш за все подбайте про Його царство та про те, що має Його схвалення. Тоді все це буде вам забезпечено» (Матвія 6:33).

«Перестаньте судити, щоб вас не судили» (Матвія 7:1-2, Луки 6:37-42).

«Завжди роби для інших людей усе, що ти хочеш, щоб вони робили для тебе (Матвія 7:12, Луки 6:31)

Кожен, хто каже до мене: Господи, Господи! увійде в царство небесне, але тільки той, хто робить те, що хоче мій Батько на небесах (Матвія 7:21-22).

«Кожен, хто слухає те, що я кажу, але не слухається, буде як нерозумний (Матвія 7:24, Луки 6:47-49)

«Чи можете ви, злі люди, сказати щось добре? Ваші уста говорять те, що виходить із вас. 35 Добрі люди роблять те, що є в них. А злі люди роблять те, що є в них. 36 «Я можу гарантувати, що на суді дня людям доведеться дати звіт за кожне необережне слово, яке вони скажуть. 37 За словами твоїми ти будеш визнаний невинним, або за словами твоїми ти будеш визнаний винним» (Матвія 12:34-37).

«Ці люди вшановують мене своїми устами, але їхні серця далеко від мене.9 Їхнє поклоніння мені безглуздо... Те, що виходить із уст, робить людину нечистою». (Матвія 15:8-11)

«Ісус сказав Своїм учням: «Він буде вбитий, але на третій день Він повернеться до життя». ... Петро сказав: «Не дай Боже, Господи! Це ніколи не повинно статися з тобою!» ... Ісус сказав Петру: «Забирайся з мене, сатано! Ви спокушаєте мене на гріх. Ви думаєте не так, як думає Бог, а так, як думають люди». Потім Він додав: «Ті, хто хоче йти зі мною, повинні сказати «ні» тому, чого вони хочуть, взяти свої хрести та йти за мною». (Матвія 16:21-25, Марка 8:34-9:1 і Луки 9:23-27)

«Хто більший у Царстві Небесному?» ... Я можу гарантувати цю істину: якщо ви не змінитесь і не станете, як малі діти, ви ніколи не увійдете в царство небесне. (Матвія 18:1-4, Марка 9:33-37 і Луки 9:46-48)

«Якщо віруючий (один у Христа) робить щось не так, піди, виступи з ним, коли ви двоє наодинці. Якщо він послухає вас, ви повернули цього віруючого. (Матвія 18:15-16)

«Господи, скільки разів я повинен прощати віруючого, який образив мене? Сім раз?»22 Ісус відповів йому: «Кажу тобі, не просто сім разів, але сімдесят разів по сім. (кожного разу, коли він просить прощення) (Матвія 18) :21-22)

«Учителю, що мені робити, щоб отримати вічне життя?» ... «Я виконав усі ці заповіді. Що ще мені потрібно зробити?» 21 Ісус сказав йому: «Якщо хочеш бути досконалим, продай те, що маєш, і роздай гроші вбогим, і матимеш скарб на небі. Тоді йди за Мною!» Почувши це, юнак пішов засмучений, бо мав багато майна. (Покладаючись на багатство, не можна отримати вічне життя) (Матвія 19:22-21, Марка 10:17-31 і Луки 18:18-30)

«Знавець учення Мойсея випробовував Ісуса, запитуючи: 36 «Учителю, яка заповідь є найбільшою в ученні Мойсея?» 37 Ісус відповів йому: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, усією душею своєю, і всім своїм розумом». 38 Це найбільша і найважливіша заповідь. 39 Друга подібна до неї: Люби свого ближнього, як самого себе. 40 Усі вчення Мойсея та пророків залежать від цих двох заповідей."

(Любов завжди спонукає людину робити те, що подобається Богу в Старому та Новому Завітах) (Матвія 22:34-40, Марка 12:28-34)

«Я можу гарантувати цю істину: якщо ви не змінитесь і не станете, як малі діти, ви ніколи не ввійдете в Царство Небесне» (Матвія 18:3-4).

«Тепер наслідки зіпсованої природи очевидні: незаконний секс, збочення, розпуста, 20 ідолопоклонство, вживання наркотиків, ненависть, суперництво, ревності, спалахи гніву, егоїстичні амбіції, конфлікти, угруповання, 21 заздрість, пияцтво, шалені вечірки та Подібні речі я казав вам у минулому, і я повторюю вам, що люди, які роблять такі речі, не успадкують Царства Божого (Галатам 5:19-22). Учинки тіла очевидні: розпуста, нечистота, розпуста, 20 ідолопоклонство, чари, ворожнеча, сварка, заздрість, гнів, суперництво, незгоди, розбрат, 21 заздрість, пияцтво, оргії та таке інше. Я попереджаю вас, як я попереджав вас раніше, що ті, хто робить таке, не успадкують Царства Божого. (ESV)

«Хіба ви не знаєте, що нечестиві не успадкують Царства Божого? Перестаньте обманювати себе! Люди, які продовжують чинити статеві гріхи, які поклоняються фальшивим богам, ті, хто чинить перелюб, гомосексуалісти, 10 або злодії, ті, хто жадібний або п'яні, які вживають образливу мову або грабують людей, не успадкують Царства Божого (1 Коринтян 6:9-11).

Додаток

Чудеса Ісуса

Людина з проказою	Матвій 8:2-4 Марка 1:40-45 Луки 5:12-16
Теща апостола Петра	Матвій 8:14-17 Марка 1:29-31 Луки 4:38-39
Висохла рука	Матвій 8:28-34 Марка 5:1-20 Луки 8:26-39
Прикутий до ліжка паралітик	Матвій 9:1-8 Марка 2:3-12 Луки 5:17-26
Донька правителя, Яір, воскрес із мертвих	Матвій 9:18-26 Марка 5:22-33 Луки 8:41-56
Двом сліпим повернули зір	Матвій 9:27-31
Німа людина говорить	Матвій 9:32-35
Одержимий демоном чоловік	Матвій 12:9-13 Марка 3:1-5 Луки 6; 6-10
Сліпий і німий	Матвій 12:22-23 Марка 3:19-30

	Луки 11:14-23
П'ять хлібів і риба	Матвій 14:13-21
Петро йде по воді	Матвій 14:22-23
Ханаанська жінка	Матвія 15:21-28 Марка 7:24-30
Годування чотирьох тисяч	Матвія 15:29-39 Марка 7:24-30
Демон одержив молодість	Матвій 17:14-21 Марка 9:14-39 Луки 9:37-43
Податкові гроші в роті риби	Матвій 17:24-27
Зір відновлено	Матвій 20:29-34 Марка 10:46-52 Луки 18:35-43
Людина з нечистим духом	Марка 1:23-26 Луки 4:33-37
Глуха людина з вадами мови	Марка 7:32-37
Сліпий із Віфсаїди	Марка 8:22-26
Його воскресіння	Марка 16:9-11 Луки 24:1-7 Івана 19:42-20:14
Молодь позбавлена слова	Марка 9:14-26
Єдиний син у вдови	Луки 7:11-16
Жінка-каліка	Луки 13:11-17
Чоловік хворий водяною	Луки 14:1-6
Десять прокажених	Луки 17:11-19
Син чиновника Капернаума	Івана 4:46-54
Інвалід тридцяти восьми років	Івана 5:1-16
Людина сліпа від народження	Івана 9:1-41
Лазар воскрес із мертвих	Івана 11:32-44

Інші чудеса	
	Матвій 14:15-21 Марка 6:35-44 Луки 9:12-17 Івана 6:5-14
	Матвія 15:32-39 Марка 8:1-10
	Матвій 17:27
	Матвій 8:30-32
	Матвій 21:18-21 Марка 11:12-14; 20-24

	Матвій 8:23-27 Марка 4:37-41 Луки 8:22-25
	Матвій 14:28-31
	Марка 5:51-52 Івана 6:21
	Луки 5:1-11
	Луки 4:30
	Івана 2:1-11
	Івана 21:6-14
	Івана 18:4-6